

คู่หรือคู่

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

มันเป็นข้อ ๔๓๖. เนาะ ข้อ ๔๓๖. นี้ “แค่อยากทราบ” ถ้าอาจารย์เห็นว่าไร้สาระ ก็ให้ข้ามไปเลย.. เป็นเรื่องของกัปไป ว่ากัปหนึ่งกัป อายุขัย เกี่ยวกับเรื่องอายุขัย เกี่ยวกับเรื่องกัป

ฉะนั้น สิ่งนี้มันมีกัปที่เป็นทิพย์และกัปที่เป็นโลกไป กัปที่เป็นทิพย์ มันเป็นแบบว่าแห่งภูเขาสูงเป็นกัปโยชน์ แล้วเทวดาเอาผ้ามาเช็ด มันจะค่อยๆ เสื่อมไป จนภูเขานั้นหมด.. กัปที่เป็นโลก กัปที่เป็นโลกคือ ๑๒๐ ปี

ฉะนั้นเรื่องอายุขัยนี้ อย่างเรานะ แม้แต่อายุขัยเราประมาณเกือบ ๑๐๐ ปี เราอายุสั้น อายุยืนก็อีกเรื่องหนึ่ง เห็นไหม มันยังมีกรรมเข้ามาตัดรอนนะ มันก็เหมือนกับทางวิทยาศาสตร์ มันเป็นโดยทฤษฎี มันเป็นโดยข้อเท็จจริง แต่มันมีตัวแปรไป ตัวแปรนั้น ตัวแปรนี้ มันก็ทำให้คลาดเคลื่อนได้

อันนี้ก็เหมือนกัน ถ้าเรื่องของกรรม เรื่องของต่างๆ ฉะนั้นเราถึงว่าอันนี้ตอบแค่นี้ไป เขาบอกว่า “ถ้าหลวงพ่อกับเห็นว่าไร้สาระ ก็ข้ามไปเลยครับ” ข้ามแล้ว

ถาม : ๔๓๗. เรื่อง “ทำไมพระอาจารย์สงบจึงกล่าวคู่ครูบาอาจารย์ผู้อื่นอยู่รำไป”

(เขาถามนะ) ผมได้อ่านเทศน์ของท่าน และได้ทราบเรื่องที่ท่านกล่าวคู่พระรูปหนึ่งเอาไว้อย่างรุนแรง อยากให้ท่านกลับไปทบทวนว่า ท่านพูดไปเพราะจิตท่านเป็นเช่นไร ท่านน่าจะรู้ตัวเองอยู่ และน่าจะรู้ผลของกฎแห่งกรรมที่ท่านจะได้แน่ๆ

การที่ท่านบอกว่าหลวงตาให้กำลังใจพระรูปนั้น ไม่ทราบที่ท่านเคยอ่านที่หลวงตาท่านเทศน์หรือไม่ ท่านพูดออกมาชัดเจนอยู่แล้ว ใครฟังก็รู้ อย่าพูดบิดเบือนเลย ถ้าคิดว่าท่านให้กำลังใจ ท่านกำลังกล่าวต่อหลวงตาอยู่นะ

(แล้วเขาก็เขียนที่หลวงตาพูดให้ฟัง เราฟังมาตลอดแหละ)

ที่ออกมาที่นี้ก็จะออกจะชัดเจนอยู่แล้ว แล้วมีเสียงท่านยืนยัน ผมทนไม่ได้ที่ท่านมากล่าวว่าอาจารย์ของผู้อื่น เพราะท่านคงทราบในจิตของท่านว่า การให้ร้ายผู้อื่น จิตของท่านเองเป็นเช่นไร

ป.ล. ท่านไม่ได้ให้ร้ายอาจารย์ผู้เดียวนะ ท่านกล่าวต่อหลวงตาด้วย (เขาพูดถึงเราไป)

หลวงพ่ : ไม่หรอก ไม่ได้กล่าวต่อเลย เพราะสิ่งที่เราพูดออกไป มันก็เป็นคำพูดหลวงตาทุกคำ ไปกล่าวต่อตรงไหนละ เราไม่ได้กล่าวต่อ เราไม่ได้เอาคำพูดหลวงตามาบิดเบือนเลย แต่ขณะนี้มันเห็นเป็นความเห็น ๒ ความเห็น คือความเห็นหนึ่ง ชอบฟังที่หลวงตาพูดชม แต่เวลาหลวงตาพูดถึงคนอื่นนี้ไม่ยอมรับฟัง

ฉะนั้นเวลาเราพูดนี้ เราพูดถึงภาพรวมว่าหลวงตาท่านชม เราก็ได้ยิน หลวงตาพูดอะไรเราได้ยินหมดแหละ เรารู้หมดแหละ แล้วหลวงตาเวลาท่านพูดชมเรื่องสุนัขของท่าน เรื่องความเห็นของท่าน เราก็เอามาพูดเปรียบเทียบว่าคำชมก็คือคำชมใจ ให้พวกเขาประชาชน ให้พวกเราได้ฟังข้อมูลแตกต่างหลากหลาย ว่าสิ่งนั้นมันมีค่าหรือไม่มีค่า เราก็พูดเท่านั้นแหละ แล้วเราพูดไปแล้ว เราก็ได้รับคำชมเยอะนะ (หัวเราะ) คนชมเรามาก เยอะนะ ว่าหลวงพ่พูด อืม.. เป็นประโยชน์มาก เป็นประโยชน์มาก

ฉะนั้น ที่เขาว่า “ท่านพูดไปเพราะจิตท่านเป็นเช่นไร ท่านน่าจะรู้ตัวเองอยู่”

แหม.. รู้ตัวเองชัดเจน รู้มาก แล้วเป็นการแทนคุณหลวงตา เราเคยไปอยู่วัดป่าบ้านตาด เราเคยไปอยู่ ไปกิน ไปนอน แล้วหลวงตาก็ได้ปลุกขึ้นมา สั่งสอนเรามา ฉะนั้น สิ่งใดจะเป็นประโยชน์เพื่อจะแทนคุณหลวงตาได้บ้าง เราตั้งใจทำ

สิ่งที่เราทำนี้เรารู้ว่าเราทำไปแล้วจะมีคนพอใจและไม่พอใจ ถ้าเป็นคนอื่นนะ เขาก็พูดแต่สิ่งที่หอมหวาน เพื่อให้คนอื่นพอใจเท่านั้น มันก็เป็นการอยู่ในสังคมด้วยความสงบสุข แต่เราพูดนี้เราพูดด้วยการแทนคุณหลวงตา เราเคยอยู่กับท่าน ท่านเคยเลี้ยงเรามา ท่านเคยให้อาหารเรา ท่านเคยให้ช็อกโกแลต ให้น้ำส้ม ให้น้ำหวานเรากินมา เราถึงแทนคุณไง ฉะนั้น สิ่งที่เราพูดนี้เราพูดแทนคุณท่าน เพราะท่านทำสิ่งใดเพื่อเป็นประโยชน์ เราเข้าใจ

ฉะนั้น หัวใจเรา เราพูดเพื่อแทนคุณหลวงตา ใครจะคิดอย่างไร ใครจะมองอย่างไร นั่นมันเป็นแง่มุมของเขา แต่ในแง่มุมของเรา เพราะหลวงตาท่านพูดสิ่งใดออกไปนี้ เห็นไหม ท่านพูดเยอะเยอะไปหมดแหละ เวลาท่านชมสิ่งใด ถ้ามันเป็นจากใจที่สะอาดบริสุทธิ์ ท่านจะพูดด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส เวลาท่านมาโพธารามนะ ท่านจะต้องจอดรถ แล้วให้พวกช่างกล้องเขาตั้งกล้อง แล้วท่านกับเราจะไปคุยกันส่วนตัว ทุกครั้งที่มาโพธาราม

ในเว็บไซต์เรา เห็นไหม ที่เทศน์ที่มาโพธาราม มันมีอยู่ประมาณซัก ๔๐-๕๐ ครั้ง ท่านมาที่โพธาราม ๔๐-๕๐ ครั้ง ท่านพูดกับเราเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างเรากับท่าน ก่อนที่ท่านจะขึ้นม้านศาลานี้น้อยมาก ฉะนั้น สิ่งต่างๆ นี้เวลาหลวงตาท่านมาที่โพธารามท่านจะบอกว่า

“ใครเอาเงินมาจ้างเท่าไร ท่านก็ไม่ไปหรอก แต่ถ้าใจถึงใจ ธรรมถึงธรรม ไม่ต้องให้คนมาบอก ไม่ต้องให้คนมาเรียก ท่านไปของท่านเอง”

ฉะนั้น เวลาท่านมาที่โพธาราม เห็นไหม เราจะบอกว่าด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ ท่านพูดด้วยความสบายใจ ท่านพูดด้วยความสุข ความเพติดเพติน ฉะนั้นการชม ท่านชมสุนัข ชมอะไรต่างๆ ท่านชมของท่านด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ใจ แต่เวลาท่านชมอะไรต่างๆ ท่านเคยพูดบ่อย บอกว่า “เราชมใครไม่ได้ เสียทุกคนเลย เราชมใครมานี้เสียหมดเลย เราชมใครนี้เสียทุกทีเลย” คำนี้ก็มี

นี่ไง เราถึงบอกว่า เวลาเขาบอกว่า “จิตใจท่านเป็นอย่างไร ท่านต้องรู้ตัวของท่านเอง”

คนพูดไป นี่ไงก็พูดแล้วนี่ จิตใจของเรา เราตั้งใจของเราอยู่ว่าเราพูดเพื่อสิ่งใด รู้ด้วย! รู้ด้วยว่าพูดออกไปแล้วคนจะไม่พอใจ รู้ด้วย! แต่ความพอใจและไม่พอใจ ถ้าเป็นสุภาพบุรุษ เราฟังได้ทุกๆ อย่างเลย คำเยินยอกก็ฟังได้ คำที่เขาติฉินนินทาที่ฟังได้ ยิ่งเป็นพระอรหันต์ด้วยยิ่งยิ้มเลย

หลวงตาเวลาใครด่าท่านนะ ท่านบอกว่า “เขาว่าเรา ไม่ได้ว่าพวกลูกศิษย์นะ ลูกศิษย์อย่าเคียดรื้อน ลูกศิษย์อย่าเคียดรื้อน” ท่านยิ้มแฉ่งแจ่มใส ตอนท่านออกมาทำงานนี้ อู้อู้อ.. คนโจมตีท่านมหาศาลเลย ท่านจะบอกเลยนะ “ใครอย่ายุ่ง ใครอย่ายุ่ง เขาว่าเรา เขาว่าเรา” เห็นไหม

ทำไมหลวงตา ครูบาอาจารย์เรา ท่านฟังสิ่งที่เขาติฉินนินทา เขากล่าวร้าย ทำไมท่านฟังได้ล่ะ ใอันนี้มันจะเอาแต่การสรรเสริญเยินยอ แล้วเวลาพูดถึงอีกแง่มุมหนึ่ง ทำไมรับไม่ได้ล่ะ

ฉะนั้น จะบอกว่า “ท่านน่าจะรู้ว่าผลของกรรมจะตกแก่ท่านแน่ๆ”

ผลของกรรมจะตกแก่ผู้พูดแน่ๆ เลย แน่ๆ เลย! แล้วถ้าเกิดตกกรรมดีล่ะ? ถ้าทำคุณงามความดีเพื่อสังคมล่ะ? กรรมมันก็คือกรรมแน่นอน ดีหรือชั่วเท่า นั้น กรรมดีให้ผลเป็นสิ่งที่ดี กรรมชั่วให้ผลเป็นสิ่งที่ชั่ว

ฉะนั้น กรรมตกกับเราแน่ๆ ในโลกนี้ไม่มีอะไรเป็นของฟรี ในพุทธศาสนาไม่มีอะไรเป็นของฟรี พระอรหันต์ไม่เกิดขึ้นเอง พระอรหันต์เกิดขึ้นจากการประพฤติปฏิบัติ พระอรหันต์เกิดขึ้นจากมรรคญาณ ไม่มีสิ่งใดถ่ายทอดให้ใคร ไม่มีใครเป็นตัวแทนใคร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นพระอรหันต์ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะก็เป็นพระอรหันต์ หลวงปู่มั่นก็เป็นพระอรหันต์ หลวงตาก็เป็นพระอรหันต์ ความเป็นพระอรหันต์ หลวงปู่มั่นท่านศึกษาของท่านมา หลวงตาท่านพยายามค้นคว้าของท่านมา โดยหลวงปู่มั่นท่านเป็นพี่เลี้ยง พระอรหันต์จะเกิดขึ้นจากการกระทำ พระอรหันต์จะเกิดขึ้นจากกรรมดี กรรมที่การกระทำนั้น

ฉะนั้น “กรรมจะเกิดกับท่านแน่ๆ”

แน่นอน แน่ๆ อยู่แล้ว ผลกรรมจะเกิดกับเราแน่นอน!แน่นอน! แต่กรรมดีหรือกรรมชั่วละ กรรมดีหรือกรรมชั่ว? ดีหรือชั่ว นั่นอีกเรื่องหนึ่ง เห็นไหม ฉะนั้นไม่ต้องห่วงหรอก พูดด้วยความจริงใจ เราพูดด้วยความจริงใจ เราแทนคุณหลวงตา

“ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน”

เราพูดเอาไว้ก่อน เอาเวลาพิสูจน์กัน เราอยากยกหลวงตาเราออกมา ให้หลวงตาเราเป็นที่เคารพบูชาของสังคมต่อไป เราพยายามจะทำให้หลวงตาเราเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ฉะนั้นมันจะมีไปเรื่อยๆ ข้างหน้าจะมีอีกเยอะ

ถาม : การที่ท่านบอกว่า หลวงตาให้กำลังใจพระรูปนั้น ท่านเคยอ่านที่หลวงตาท่านเทศน์หรือไม่ ท่านพูดชัดเจนขนาดนั้น ท่านอย่าพูดบิดเบือนเลย

หลวงพ่ : เราเคยบิดเบือนตรงไหน เราไม่ได้บิดเบือนอะไรเลยนะ หลวงตาจะชมใครเราก็สรร เพราะเราสรรที่หลวงตาพูด เราเคารพหลวงตามากนะ หลวงตาท่านเป็นราชาแห่งสงฆ์ เวลาท่านพูดนะว่ากรรมฐานนี้ท่านก็เป็นหลัก ฉะนั้นสิ่งใดก็แล้วแต่ ทุกคนก็จะไปฟัง ไปร้อง เดี่ยวจะพูดตรงที่ฟังร้องเรื่องเราด้วย.. นี้ไปฟังไปร้องกับท่านเยอะแยะไปหมดเลย

ฉะนั้นท่านเป็นราชาแห่งสงฆ์ คูสิราชาแห่งแผ่นดิน เห็นไหม เขาว่าแผ่นดินนี้เป็นราชาเปรียบเหมือนแผ่นดิน เขาจะทำความดีก็บนแผ่นดินนี้ เขาจะจับเขาจะถ่ายก็บนแผ่นดินนี้ เขาจะทำอะไร มุตรคุณมันก็กองอยู่บนแผ่นดินนี้ ทุกอย่างมันก็กองอยู่บนแผ่นดินนี้ แผ่นดินนี้ต้องหนักแน่น ต้องหนักแน่นและมั่นคงถึงเป็นราชาแห่งแผ่นดิน แล้วพูดถึงราชาแห่งสงฆ์ นี้ทุกอย่างต้องอยู่ที่ท่าน ท่านทำเพื่อประโยชน์ทั้งนั้นแหละ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าไปพูดบิดเบือน นี้เราไปบิดเบือนตรงไหน เรายังไม่ได้บิดเบือนหลวงตาอะไรเลย หลวงตาพูดสิ่งใดไปก็คือหลวงตาพูด แต่หลวงตาพูดที่ตรงข้าม เห็นไหม “เราชมใครคนนั้นเสียทุกทีเลย” นี้ตรงข้ามมันมี หลวงตาท่านก็พูด คำว่า “เราพูดที่ไร คนชมใคร คนนั้นเสียทุกทีเลย” นี้บิดเบือนหรือเปล่า (หัวเราะ)

ไม่เห็นบิดเบือนนะ เราก็ไม่ได้บิดเบือน แล้วท่านชมสิ่งใด.. เพราะสิ่งที่เราพูดนี้เราพูดเพื่อประโยชน์นะ คุณงามความดี เราจะไปทอนคุณงามความดีไม่ได้หรอก เราจะ

ไปทอนนะ วัตถุที่เขาทำกันอยู่นะ เราจะบอกว่าผิรูปร่าง มันเป็นไปไม่ได้หรอก วัตถุสิ่งใดมันมีรูปร่างของมัน ทุกคนก็มีหูมีตาหูทั้งนั้นแหละ เราไปบอกว่าผิรูปร่าง เราก็เสียดคนนะสิ เราไปวัตถุที่ผิรูปร่าง เราเป็นคนใหม่ เราก็เป็นคนที่เราบอกสิไง เป็นคนที่ตาไม่ถึงไง

เราจะไปบิดเบือนอะไร เราไม่เคยบิดเบือนอะไรเลย เพียงแต่เราพูดให้ข้อมูลแตกต่าง ให้ข้อมูลหลากหลาย เพื่อให้เรามีสติยับยั้งกัน ให้พวกเรามีสติปัญญาได้พิสูจน์กันว่า “จริงหรือไม่จริง? เป็นไปหรือไม่เป็นไป?” ถ้าเป็นไปเราก็สาธุ ไม่มีใครไปทอนใครได้ ไม่มีใครไปทำอะไรใครได้หรอก

เงินในกระเป๋าของบุคคลนะ ทุกคนจะไปทอน จะไปนับให้มันน้อยกว่าจำนวนไม่ได้หรอก เงินของใครอยู่ในกระเป๋าของใคร มันก็เงินของจำนวนนั้นแหละ มันจะมีสิ่งใดอยู่ เงินจำนวนนั้นก็อยู่ครบจำนวนนั้นแหละ มันจะด้อยค่าไปไหนล่ะ เว้นไว้แต่เงินเพื่อ ถ้าเงินเพื่อมันจะด้อยค่า แต่เงินก็คือเงิน ไม่มีบิดเบือนหรอก บิดเบือนไม่ต้องห่วง เราไม่ได้บิดเบือน เพียงแต่ว่าเราพูดอีกมุมหนึ่ง เราพูดให้มันครบใจ

คู่วิทยาเขาทำการค้า เขาต้องทำวิจัยตลาด เขาต้องหาข้อมูลของเขา ใ้ันนี้ก็เหมือนกัน ศาสนาละเอียดลึกซึ้งกว่านั้น เราพูดข้อมูลแตกต่าง เพื่อประโยชน์กับสังคม เราไม่ได้บิดเบือน ไม่เคยบิดเบือนเลย พูดตรงที่หลวงตาพูดหมดเลย

ใ้ที่เขาแคะมาให้อ่านนี้ว่าหลวงตาพูดซัดๆ ของเราก็พูดซัดๆ เพียงแต่ว่าไม่รับฟังไป ฟังอย่างอื่น แล้วพอเวลาเอาขึ้นมาเปรียบเทียบแล้วมันผิดตรงไหนล่ะ เสียงหลวงตาก็คือเสียงหลวงตาดูด้วยกัน หลวงตาชมก็หลวงตาชม หลวงตาพูดถึงสุนัข ก็หลวงตาพูดถึงสุนัขเหมือนกัน ไม่เห็นแตกต่างกันตรงไหนเลย แต่เขาบอกว่ามันแตกต่างมาก

ถาม : “ถ้าคิดว่าท่านให้กำลังใจ ท่านกำลังกล่าวคู่หลวงตาอยู่นะ”

หลวงพ่อ : เขาว่าเรากล่าวคู่หลวงตานะ ด้วยความเคารพรัก ถ้าไม่มีหลวงตา ไม่มีหลวงปู่เจี๊ยะ จะไม่ได้เห็นเราออกไปข้างนอกหรอก สิ่งที่เขาบอกว่า “เราไปไหนก็ไม่กล้าๆ” นี้เพราะว่าถ้ากล่าวคู่เรา เราไม่เคยกล่าวคู่เลย หลวงตาพูดอย่างไร เราจะเชื่ออย่างนั้น เชื่ออย่างนั้นนะ คำว่าเชื่ออย่างนั้น แล้วเวลาหลวงตาชมทำไมไม่เชื่อล่ะ?

คำว่าไม่เชื่อเนี่ยมันมีเหตุผลของเรา เหตุผล เห็นไหม สิ่งๆ นั้นมันต้องมีคุณค่าในตัวของมันเอง ถ้ามีคุณค่าในตัวของมันเอง ดุติ ดาวฤกษ์กับดาวเคราะห์ แล้วก็ดาวเทียม แล้วก็อวกาศ มันแตกต่างกันไหมละ มันก็มีเหตุผลเออะนะ ดาวฤกษ์มันก็มีกำลังในตัวของมันเอง ดาวเคราะห์ก็อาศัยดาวฤกษ์ ดาวเทียมมนุษย์สร้างขึ้น อวกาศมันเป็นสิ่งพิเศษเหลือจากอวกาศ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าหลวงตาพูดสิ่งใด เราเชื่อที่หลวงตาพูด แต่หลวงตาพูดสิ่งใด แล้วเอาเหตุผลที่ตามนั้นเราไม่เชื่อ เราไม่เชื่อตรงนั้น ฉะนั้นว่ากล่าวคู่ เราไม่เคยกล่าวคู่ กาลามสูตร พระพุทธเจ้าพูดอยู่นะ ไม่ให้เชื่อ แม้แต่ว่าเคารพบูชาขนาดไหนก็ไม่ให้เชื่อ ฉะนั้นสิ่งที่เชื่อนี้คือเชื่อด้วยประสบการณ์ เชื่อด้วยความเห็น เชื่อด้วยข้อเท็จจริง

นี่พยายามพูดให้เป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าจะลงรายละเอียดคนนะ ถ้าเราลงรายละเอียดไปนะ โอ้โฮ.. เยอะมากนะ เราพยายามจะไม่ลงรายละเอียดคนนะตอนนี้ เราพยายามจะไม่ลงรายละเอียด

ฉะนั้น เขาบอกว่า “เท่ากับเรากล่าวคู่หลวงตาคด้วย”

นี่พูดผิดนะ หลวงตาพูด เราก็อ่านคำที่หลวงตาพูด ไม่มีการกล่าวคู่ใดๆ ทั้งสิ้น

อันนี้เขาก็บอก “ที่พูดมานี้ชัดเจน”

นี่ก็ออกจะชัดเจนเน้ออยู่แล้ว มีเสียงท่านยืนยัน มีเสียงท่านยืนยัน

ถาม : ผมทนไม่ได้ที่ท่านมากล่าวว่าอาจารย์ของผู้อื่น

หลวงพ่ : นี่เวลาพูดถึงว่าเสียงมันชัดเจน ก็เสียงมันชัดเจน แล้วเสียงที่หลวงตาพูด ที่ท่านพูดถึงไอ้อ้วน ไอ้กระสอบเนี่ยมันไม่ชัดเจนหรือ มันก็ชัดเจน ชัดเจนเหมือนกัน

ทีนี้เราจะพูดถึงที่ว่า คำพูดหรือน้ำหนัก ที่ว่ามันกล่าวถึงเหตุผล ถ้าเหตุผลในคำพูด นั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่เขาบอกว่า นี่พูดชัดเจน เวลาพูดถึงท่านชมสุนัขก็ชัดเจน เพียงแต่ว่าจิตใจของคนมันจะเอามาเป็นคติหรือเปล่า เป็นคติธรรมหรือเปล่า

เราอยู่กับหลวงตา ท่านพูดอย่างนี้ละ บอกว่า “ไม่ใช่นะโม ตัสสะฯ ถึงจะเป็นการเทศน์นะ แม้แต่สบตาก็เทศน์กันหนึ่งแล้วนะ” เวลาอยู่กับท่าน ท่านมองตาดู ถ้าใครสบตาหลวงตานะ อู้ฮู.. คนนั้นซ็อกตายเลย ตอนอยู่กับหลวงตานะ ท่านสบตาใครนะ คนนั้นซ็อกตายเลย อู้ฮู.. ตานี้ แล้วท่านพูดนะ บอกว่า

“ไม่ใช่นะโม ตัสสะฯ นะถึงว่าจะเป็นการเทศน์ แม้แต่สบตาดูก็เทศน์กันหนึ่งนะ”

เพราะเวลาสบตานั่นละ มันรู้แล้วว่าคนๆ นั้นคิดอะไร เวลาสบตาดู อันนี้ท่านเทศน์บ่อย บนศาลาท่านพูดอย่างนี้บ่อย ฉะนั้นพอพวกเราสบตาท่านปั๊บนะ ท่านมองปั๊บนี้รีบก้มเลยนะ “คิดอะไร คิดอะไร”

อู๋.. หลวงตาสบตานะ เอ็งมีความคิดแล้ว เอ็งนี้มีความคิดแล้ว แล้วเอ็งไม่รู้ว่าจะเอ็งคิดอะไร เอ็งต้องทำให้เจอ ถ้าเอ็งหาเจอแล้วเอ็งจะแก้ได้ แล้วถ้าเอ็งเจอนะ เอ็งจะไม่โดนเทศน์อีกต่อหนึ่ง ถ้าเอ็งหาไม่เจอนะ สบตาเสร็จแล้วเอ็งยังคือนะ เดียวฟ้าผ่า เดียวศาลาถล่มเลยละกัน พอสบตาปั๊บนี้คิดแล้ว

ฉะนั้น เห็นไหม ขณะที่อยู่กับท่าน ท่านบอกว่า “แม้แต่สบตาก็เทศน์กันหนึ่งแล้วนะ” แล้วนี่คำพูดท่านพูดออกมา เรื่องขมขื่น เรื่องต่างๆ นี่มันพูดออกมาแล้ว ไม่ใช่สบตา.. เวลาสบตานะ เราดูที่วี่อยู่ เวลาท่านเจ็บป่วย เวลาสุนัขมาที่คลองชลประทาน ท่านนั่งมองนะ แล้วท่านก็ยิ้ม นั่งมองของท่าน

นี่เราเห็นตรงนี้เราถึงบอกว่า โอ้โฮ.. ท่านมีความสุข เพราะว่ามันเป็นความสะอาดบริสุทธิ์ มันไม่มีอะไรแอบแฝง ฉะนั้นพอเวลาท่านมาอยู่กับคน ท่านถึงต้องระวังตัว โอ้ตรงนี้เราไม่ได้กล่าวดู แล้วเราเคารพตรงนี้ ฉะนั้นเรามองของท่าน

ถาม : “ผมทนไม่ได้ ที่ท่านมากล่าวว่าครูบาอาจารย์ของผู้อื่น”

หลวงพ่อ : เราขอโทษ ถ้ามันกระเทือนใครนะ เราก็ว่าเราขอโทษเลยแหละ แต่เราไม่ได้กล่าวดู เราเนี่ย มันมีมาถามอย่างนี้ทุกทีเลย เราก็บอกแล้วใช่ไหม บอกว่าถ้าจะให้หยุด ข้างหน้าต่อไปเขาบอกว่าให้หยุดเถิด ถ้าจะให้หยุดก็อย่าเขียนมาสิ เขียนมานี้แล้วบอกว่าไม่ให้พูดๆ แล้วก็เขียนมาอย่างนี้ แล้วบอกไม่ให้พูด

แล้วบอกนี่ไปกล่าวคู่ครูบาอาจารย์ผู้อื่น เราไม่ได้กล่าวคู่ครูบาอาจารย์ใคร แต่เขาเขียนถามมาว่ามันมีเหตุผลอย่างไร มันมีลัทธิลึกลับในอะไร เขาให้เราพูด แล้วด้วยความเห็นเราว่ามันจะเป็นประโยชน์บ้าง เราถึงพูด ถ้าจะให้เราพูดด้วยความรู้สึกความเห็นของเรา อย่างที่เราพูดอยู่นี้ เราพูดอยู่บ่อยนะว่ายังไม่ลงรายละเอียด ยังไม่ลงรายละเอียด รายละเอียดเรามากๆ เป็นเหตุเป็นผลด้วย แล้วมีหลักฐาน มีเป็นเอกสารหมด ถ้าจะพูดกัน! ถ้าจะพูดกัน!

เราไม่พูดนะ ไม่พูดเพราะอะไร เพราะว่าไม่คู่อาจารย์นี้แหละ เพราะเราหวังว่า หลวงตาท่านบอกว่า “ครอบครวักรรมฐาน ครอบครวักรรมฐาน” เราพยายามจะพูดไม่ให้กระเทือนครอบครวักรรมฐานนะ ที่พยายามอยู่นี้ คือพยายามไม่ให้กระเทือนครอบครวักรรมฐาน นี้ที่เราพูดนี้ เราพูดเป็นข้อมูลแตกต่างเท่านั้น เราไม่ลงรายละเอียด เราไม่ให้มันกระเทือนครอบครวักรรมฐาน

ถาม : เพราะท่านคงทราบในจิตของท่านว่า การให้ร้ายผู้อื่น จิตของท่านเองเป็นเช่นไร

หลวงพ่ : การให้ร้ายนี้ มันต้องไม่มีเหตุไม่มีผล การให้ร้าย มันต้องให้ร้ายกล่าวโทษให้ร้าย แบบว่าเขาไม่ได้ทำผิด เขาไม่ได้ทำอะไรเลย แล้วให้ร้ายเขา นี่คือการให้ร้าย การอิจฉาริษยา การทำลายคนอื่น มันเป็นเรื่องของกิเลสตัดหาความทะยานอยาก พวกเราก็มามากำจัดกันทั้งนั้นแหละ

แต่นี้ อย่างที่เราว่านี่เราแทนคุณท่าน แทนคุณท่านนะ เราพยายามแทนบุญคุณของท่าน การแทนบุญคุณของท่านต้องเสียสละพอสมควร แล้วเสียสละแล้วมันก็ต้องกระเทือน ต้องรักษาพวกเราไว้ รักษาคนที่แบบว่า เห็นไหม จะดี จะชั่วนี้ เขาก็ดี ก็ชั่วในตัวเขาเอง แต่เขาไม่ทำให้สังคมสะเทือน แต่มันออกมาทำให้สังคมสะเทือน

นี่สังคมสะเทือนนะ จะดี จะชั่วเฉพาะเรื่องของบุคคล สาธุของใครของของมัน แต่เวลาอย่างนี้ เวลาออกมา เห็นไหม ฉะนั้นบอกว่าเราไปให้ร้าย.. ถ้าเราไปให้ร้ายนะ เราเอาหน้าม้าเขียนขงมาให้เราจัดการ นี่เยอะเยอะไปหมดเลย ทำได้ทั้งนั้นแหละ เราไม่ทำไม่เคยทำเลย ฉะนั้นเวลามีคำถามเข้ามา เราก็ดูแล้วดูอีกนะว่าเป็นการล่อลวงหรือเปล่า

เป็นการพยายามจะดึงเราให้ไปโจมตีคนอื่นหรือเปล่า เราดูแล้วคู่อีกนะ เราพยายามว่าไม่ให้ใครใช้ประโยชน์จากปากของเรา

ฉะนั้นเวลาคนเขาไม่ชอบใจกัน เขาก็จะมาใช้ประโยชน์จากปากนี้ ให้ไปทำลายคนนั้นคนนี้ เราระวังตรงนี้อยู่มาก เราจะไม่ให้ปากเรานี้ไปเป็นประโยชน์กับคนอื่น.. แต่ปากนี้แทนคุณหลวงตา ปากนี้ทำเพื่อครูบาอาจารย์ของเรา

ถาม : ป.ล. ท่านไม่ได้ให้ร้ายเฉพาะอาจารย์คนอื่น แต่ท่านกล่าวคู่หลวงตาค้วย

หลวงพ่ : ไม่ได้กล่าวคู่ในการกล่าวคู่เห็นไหม อย่างเช่นคู่ธรรม คู่วินัย มันแบบว่าวินัยมันเป็นอย่างนี้ แล้วเราบิดเบือน แล้วเราคู่ให้เป็นตามความเป็นจริงของเรา แต่คำพูดของเรา นี่คำพูดของเรามีคำไหนบ้างที่เราพูดขึ้นมาเองโดยที่มันไม่มีเสียงหลวงตา คำพูดคำไหนบ้างที่เราพูดขึ้นมาเอง มันก็เป็นคำพูดจากหลวงตาทั้งนั้นแหละ เพียงแต่ว่าทุกคนพยายามไม่ฟังมัน แต่จะฟังแต่สิ่งที่พอใจ

อันนี้พูดถึงข้อ ๔๓๗. อันนี้สิ ข้อ ๔๓๘.

ถาม : ๔๓๘. เรื่อง “สืบเนื่องจากกระทู้อันที่ส่งไปเมื่อวาน”

ผมได้ส่งกระทู้อันนี้ไปแล้วครับ รู้สึกเจ็บหายไป ไม่ทราบคณะกรรมการเห็นเป็นอย่างไร จุดประสงค์ที่ส่ง ก็เพื่อต้องการให้พระอาจารย์สงบเลิกพูดกล่าวคู่ครูบาอาจารย์ผู้อื่นเท่านั้นครับ เพราะเรื่องที่ท่านพูด เรื่อง “หมาของหลวงตา” นี้ทำให้เกิดความบาดหมางเป็นอันมาก แม้พระที่ท่านกล่าวถึงจะไม่เคยแก้ต่างหรือตอบได้ท่านเลย เพราะมีคำเทศน์รับรองท่านชัดเจนมากๆ อยู่แล้ว ถ้าได้อ่านในหนังสือท่านอาจารย์สงบกล่าวว่าและการที่ได้ท่านกล่าวคู่เช่นนี้ คงจะหลีกเลี่ยงไม่พ้น ที่จะให้ปุณฺฑิตที่เป็นลูกศิษย์ของคนทีกล่าวถึง ไม่ชอบไม่ได้

ผมคิดว่าน่าจะเกิดผลเสียกับท่าน ทางตรงและทางอ้อม จุดประสงค์ที่เขียนมามีเจตนาจะไม่ให้มีการแตกร้างมากขึ้น และอยากให้เลิกแล้วต่อกันดีกว่า

๑. ท่านคงทราบว่าการดูหมิ่นและลดคุณค่าพระอรหันต์ มีโทษเพียงใด ห้ามมรรคผล เพราะท่านพูดเช่นนี้ก็ถือว่าหลวงตากล่าวเทศน์เท็จ เห็นไหม สองเค้ง ผมแนะนำให้

ลูกศิษย์ท่านลองแกะเทปที่หลวงตารับรองไว้ จะได้ว่าพุดแบบนี้นั้นจะให้กำลังใจได้เช่นไร

๒. คนที่เขาทราบข้อมูลจริงนี้มีแต่จะเกลียดท่านอาจารย์มากขึ้น ท่านไปไหน จะไม่กลัวศัตรูหรือครับ ไปไหนมาไหนต้องระวังตัว แม้แต่ถามชื่อก็ไม่กล้าบอก เหมือนที่บางที่ที่ไปแล้ว มีคนถามก็ไม่กล้าตอบ (หัวเราะ)

๓. จิตใจท่านเองเวลาพุดสงบไหมครับ พระโศคาบันละสักกายทิฏฐิได้นะครับ การที่กล่าวต่อผู้อื่นแบบนี้ ไม่มีหลักฐานชัดเจนมากๆ โดยท่านเองบิดเบือนกับลูกศิษย์

ป.ล. ผมไม่ทราบว่าคุณเทศน์แบบนี้ต้องการอะไร อย่างน้อยพระที่ท่านว่า ไม่เคยกล่าวถึงท่านในแง่เสียๆ หายๆ เลย แม้ท่านจะโจมตีท่านตั้งแต่สมัยหลวงตายังอยู่ก็ตาม และเรื่องที่หลวงตาญาณเสื่อม ไม่ได้ออกจากปากพระท่านนั้นนะครับ มาจากพระอีกรูปหนึ่ง แล้วไปฟ้องหลวงตานะครับ (หัวเราะ)

หลวงพ่ : “สืบเนื่องจากเมื่อวานนี้ ผมส่งกระทู้ไปแล้ว ทำไมเงียบหายไป”

เขียนมาเถอะ เว้นไว้แต่คนเขียนมา แล้วคิดได้มายกเลิกคำถามนี้เราก็ไม่ตอบ บางคนเขียนมานะ แล้วก็เขียนตามมาว่าขอยกเลิก ก็แล้วกัน ไป นี่ถ้าขอยกเลิกเราก็ไม่ตอบ แต่ไม่ได้ยกเลิก จะตอบ ฉะนั้นสิ่งที่ว่าเขียนมาแล้วทำไมท่านตอบละ เขียนมาเถอะ มันจะเรียงตามหมายเลข

ธรรมะนี้มีคนเขียนมาหลายคน แล้วบ่นบอกว่า “หลวงพ่ผมรอนานไม่ไหว เขียนไปแล้วนานมาก” บางทีเกือบเดือนนะ บางทีเดือนกว่า เพราะทุกสัปดาห์เขาจะเอามาให้ ทุกวันศุกร์เขาจะเอามาให้ แล้วคำถามนี้นั้นจะมาทับซ้อนกัน ตอนนี้จะต่อคิวอย่างไรไปอีกเยอะเลย อีกประมาณซัก ๒๐-๓๐ คำถาม ต่อจากนี้ไป

ฉะนั้น เวลาที่เขาเขียนมา คำถามเก่ามันมีอยู่ แล้วเราตอบมาเรื่อยๆ ไม่ต้องห่วงหรอก ตอบแน่นอน เพียงแต่ช้าหรือเร็ว มันจะไม่เหมือนกับเว็บไซต์ที่เขาถามตอบอยู่ทั่วไป ของเรานี้เราไม่ให้เป็นอย่างนั้น คือให้ถามเข้ามา แล้วถ้าอย่างไรเราจะตอบไป คือไม่ให้มันทะเลาะเบาะแว้งกันไง คือว่าพุดคนละที แต่รับประกันได้ว่าไม่มีตุกติก ไม่มีตุกติก เพราะธรรมคือธรรม ธรรมไม่มีตุกติกหรอก

ฉะนั้นว่า “คณะกรรมการเห็นเป็นอย่างไร ให้ท่านอ่านหรือยัง” นี่มาแล้ว!

ถาม : จุดประสงค์ที่ส่งมา เพื่อต้องการให้ท่านอาจารย์สงเบเลิกพูดกล่าวต่อครูบาอาจารย์
ผู้อื่นเท่านั้น เพราะเรื่องที่ท่านพูด เรื่อง “หมาของหลวงตา” ที่ทำให้เกิดความบาดหมาง
เป็นอันมาก

หลวงพ่ : พูดเรื่อง “หมาของหลวงตา” นี้เขาถามมา ถามมาตั้งก่อนหน้านั้นหลาย
ปีมาแล้ว แล้วสุดท้ายเราก็ตอบไป แล้วเขาก็เข้ามาอีก เข้ามาอีก พอเข้ามาเขาบอกว่าอยากให้
ข้อมูลชัดเจนๆ เราก็ยังไม่ได้พูดถึงข้อมูลส่วนตัวเรื่องพระองค์นั้นเลยนะ เราพูดแต่เรื่อง
สิ่งที่ว่า หลวงตาพูดอย่างหนึ่ง แล้วเขาก็ใช้ข้อมูลอันหนึ่ง เราก็บอกว่าหลวงตาพูดก็อีก
อันหนึ่ง เพื่อเอาข้อมูลกับข้อมูลนี้มาบาลานซ์กันเท่านั้นเอง เรายังไม่ได้พูดอะไรเกินเลย
ไปกว่านั้นเลย

ฉะนั้น ที่ว่าพูดเรื่อง “หมาของหลวงตา” มันบาดหมางกันไปมากนัก มีคนมา
ปรึกษาเราเยอะนะ เขาเป็นห่วงศาสนา นี้เขามาปรึกษาเรา แล้วพอเขาเจอเราพูดเรื่อง
“หมาของหลวงตา” ไปนี้เขาชมมา เขาบอก “อืม.. มันเป็นการช่วยกันจรร โลงศาสนา” มี
คนชมมากก็เยอะนะ

คำว่าบาดหมางนี้มันเพียงแต่ว่า เวลามันโดนกระแสสังคมไป โลกธรรม ๘ ไป
สรรเสริญนินทานี้เป่าฟู่ ฟู่เข้าไป พยายามจะสร้างกระแส ฟู่ ฟู่ มันก็ทำให้คนมีความลังเล
แต่ถ้าเอาเหตุเอาผลแล้วมันอยู่ที่คน คนถ้ามีหลักมีเกณฑ์เขาฟังเหตุผลนะ เหตุผลอย่างนี้
ควรเชื่อได้ไหม เหตุผลอย่างนี้ควรเชื่อได้ไหม

อย่างที่พูดนี้ ถ้าเราพูดเหตุผลที่บิดเบือน เราเองนี่แหละ เขากลับมาหาเรา “หลวง
พ่อนี้ผิด หลวงพ่อนี้ผิด” เราชอบนะใครกลับมาหาเราว่าหลวงพ่ผิด มันผิดเรื่องอะไร ถ้า
ใครกลับมาหาบอกว่าหลวงพ่ผิด ต้องคุยกันด้วยเหตุผลแล้ว ผิดอะไร? ผิดอย่างไร? แต่
พอเราพูดด้วยเหตุผล เออ.. ผมเข้าใจผิด โอ้โฮ.. ผมคิดไม่ถึง เยอะ! เพราะว่าวิถีภาวะของ
คนมันแตกต่างกัน เยอะมากเลยวิถีภาวะของคน ทีนี้เพียงแต่ว่าเราพูดเป็นหลักไว้

ฉะนั้นพูดเรื่อง “หมาของหลวงตา” นี้เราพูดด้วยข้อมูลที่ให้คนได้ขำขันน้ำหน้า
เท่านั้นเอง อย่าให้ไปข้างใดข้างหนึ่ง นี้พูดถึงความเห็นของเราละ

ถาม : แม้พระที่ท่านกล่าวถึงจะไม่เคยกล่าวแก้ตอบโต้ท่านเลย เพราะมีคำเทศน์รับรองที่ชัดเจนมากอยู่แล้ว

หลวงพ่ : อันนี้พูดถึงที่เขาไม่ตอบโต้ ตอบโต้หรือไม่ตอบโต้เนี่ยมันสำคัญตั้งแต่ตอนที่ออกมาโครงการช่วยชาติ แล้วออกมาเรื่องพรบ.สงฆ์ นั้นล่ะ อันนั้นมันชัดเจนมาก มันชัดเจนของมันอยู่แล้ว ทีนี้การกล่าวตอบโต้หรือไม่กล่าวตอบโต้ คนอยู่ในเหตุการณ์จะรู้ว่าอะไรเป็นจริง และอะไรไม่เป็นจริง ถ้าสิ่งที่เป็นจริงมันก็เป็นจริง ถ้าสิ่งที่ไม่เป็นจริง มันก็เป็นไม่จริง

จะนั่นที่ว่าตอบโต้หรือไม่ตอบโต้มันอยู่ที่ตรงนี้ไง คือว่ามันจนด้วยเหตุผล จนด้วยหลักฐาน จนด้วยทุกๆ อย่าง มันเป็นไปได้หรือไม่ได้หรือ มันเป็นไปได้ จะนั่นที่พูดออกมา ก็แก้เกี่ยวกับไปเท่านั้นแหละ เหตุผลแก้เกี่ยวกับเหตุผลของจริงนี่มันแก้ไม่ได้นะ เหตุผลจริงๆ นี่แก้ไม่ขึ้นนะ แก้ไม่ตก เห็นไหม หลวงตาท่านบอก

“เหตุและผลนี้เป็นธรรมชาติ”

แก้ไม่ตกหรือ อริยสัจนี่แก้ไม่ตกหรือ มันต้องเป็นอย่างนั้น ถึงเวลาแล้วถ้ามันผิดต้องเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าอริยสัจแก้เกี่ยว เหตุผลแก้เกี่ยว นี่มันแก้ตก มันพูดแก้เกี่ยว ฟ้องแก้เกี่ยว เวลาโดนฟ้องศาลก็ฟ้องแก้เกี่ยวไปอย่างนั้นแหละ แล้วก็ไปอ้อมขอมกัน

ถาม : ถ้าได้อ่านหนังสือท่านอาจารย์สงบกล่าวว่า และการที่ท่านกล่าวคู่เช่นนี้ คงจะหลีกเลี่ยงไม่พ้น ที่จะให้ปุณฺฑิตที่เป็นลูกศิษย์ของคนที่ท่านกล่าวถึง ไม่ชอบไม่ได้

หลวงพ่ : อันนี้มันก็อยู่ที่วุฒิภาวะ อยู่ที่วุฒิภาวะของคน อยู่ที่อำนาจวาสนาของคน เห็นไหม สายบุญสายกรรมของคน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังโดนทั้งนั้นเลย

ถ้าคิดจะทำคุณงามความดี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใช้เวลาเผยแผ่ธรรมไป เห็นไหม เทวทัตจ้างคนมายิง นางมาคันทียาจ้างคนมาค้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดนมหาศาล ว่าแห่ม.. บวชเป็นพระมาแล้วนะ ไปไหนก็มีแต่คนกราบเคารพนบอบ ไม่มีคนตีดินเลย ฮู้.. ไม่รู้จะหาที่ไหน หาไม่มีในโลกนี้แน่ๆ เลย

ฉะนั้นชอบหรือไม่ชอบ สาธุ แล้วแต่ผู้พิจารณา แล้วแต่บาปบุญของคน หลวงตา ท่านพูดอย่างนี้ ท่านบอกว่า “เวลาคนที่มียัญญาคุณนะ แม้แต่คำเดียวเราก็ต้องฟัง” คนโง่ นี่นะมันทั่วโลก ดิฉินนินทาขนาดไหนนะ ไม่มีประโยชน์หรอก นี่คนโง่ คนฉลาด.. คนฉลาดเขาพูดด้วยเหตุด้วยผล แต่คนโง่นี้มันฟังกระแสวิ่ง ไม่ต้องมีหรอก เห็นไหม คุณีตอนนี้พายุกำลังเกิด เฮอริเคน อู้อู.. มันปั่นทั่วไปหมดเลย

ฉะนั้นอยู่ที่ผู้พิจารณา ใครชอบหรือไม่ชอบ มันไม่มีใครจะไปบงการชีวิต บงการความรู้สึกนึกคิดของคนได้หรอก มันเป็นเรื่องกรรมของสัตว์ นี่มันกรรมของสัตว์ มันก็เท่านั้นแหละ

ถาม : ผมคิดว่า จะเกิดผลเสียแก่ทั้งทางตรงและทางอ้อม จุดประสงค์ที่เขียนมา ก็มีเจตนาจะไม่ให้แตกร้างมาขึ้น อยากให้เลิกแล้วต่อกัน

หลวงพ่ : เราไม่ได้ไปยุ่งกับใครเลย อย่างที่ว่านี่ ถ้าไม่มีหลวงตา ไม่มีหลวงปู่เจี๊ยะนะ เราไม่เคยไปวัดใครเลย สิ่งที้ออกไปนี่มันด้วยใจถึงใจ เพราะหลวงตา เวลาเราไปเราก็ไปบ้านตาดกับไปวัดปทุมฯ เท่านั้นแหละ ตอนนี่วัดปทุมฯ ก็คิด บอกเขาไปแล้วบอกว่าจะต้องเพลาๆ ลงแล้วละ เพราะเราชักจะไม่ไป ว่าอย่างนั้นเลย

ฉะนั้น เวลาเราไปวัดไหน หลวงตาท่านไปโครงการช่วยชาติ ท่านไปไหน เราก็ไปช่วย ไปดูไปแล มันด้วยความที่เราผูกพันกับหลวงตาเท่านั้นแหละ ฉะนั้นที่ว่ามันเป็นทางตรงและทางอ้อมมันมีแต่ผลเสีย มันไม่ใช่หรอก มันเรื่องของเขา ถ้าทางตรง ความแตกร้างในนั้น เราไม่ได้พูดถึงใครเลย

ให้เลิกแล้วต่อกันนี่ ประสาเรา เราไม่ฟัง รับไม่ได้ เพราะเราไม่ได้พูดกับใคร เราไม่ได้ไปโต้แย้งใคร เราไม่ได้ไปยุ่งกับใคร เราจะไปเลิกกับใคร โทษนะ เป็นพระไม่มีภรรยา บอกให้หย่ากับภรรยา เออ.. บ้าหรือ ก็กูไม่มี กูจะไปหย่ากับใครละ

นี่ก็เหมือนกัน เราไม่มีคู่โต้แย้ง เราไม่มีความกระทบกับใคร เราไม่รับรู้ เราไม่รู้ว่าเรามีปัญหาอะไรกับใครนะ เราพูดถึงเพราะมันมีคนเขาถามมา เออ.. กูไม่ได้แต่งงาน กูจะไปหย่ากับใคร เออ.. กูไม่หย่าหรอก ก็กูไม่มีตั้งแต่ต้น เราไม่มีภรรยามาตั้งแต่ต้น เราจะ

ไปหย่ากับใครละ เออ.. แผลกอยู่ เลิกแล้วต่อกัน จะไปเลิกแล้วกับใคร ก็กูไม่มีมาตั้งแต่ไหนแต่ไร จะไปเลิกกับใครวะ ไม่มี! ไม่เกี่ยว!

ถาม : ข้อ ๑. ท่านคงทราบว่า การดูหมิ่นและลดคุณค่าพระอรหันต์ มีโทษเพียงใด ห้ามมรรคผล เพราะท่านพูดเช่นนี้ก็ถือว่าหลวงตาก้าวเทศน์เท็จ

หลวงพ่ : เราบอกแล้วว่าหลวงตาไม่เกี่ยว หลวงตาเรายกไว้ ฉะนั้นว่าการดูหมิ่น ลดคุณค่าพระอรหันต์นี้ ใครไปดูหมิ่นได้ พระอรหันต์ก็คือเป็นพระอรหันต์ ใครดูหมิ่นพระอรหันต์ไม่ได้หรอก ถ้าใครดูหมิ่นพระอรหันต์ก็เป็นเรื่องของคนนั่นเอง เราไม่ได้ไปลดคุณค่าพระอรหันต์ที่ไหน ถ้าเป็นพระอรหันต์ก็คือพระอรหันต์ แต่เราไม่เชื่อของเราเอง ด้วยเหตุผลที่ว่าลงรายละเอียดนี้เราไม่เชื่อหรอก ยังมีอีกเยอะ

แต่ที่ว่าหลวงตาเทศน์เท็จ ก็เราไม่ได้พูดที่ไหนละ เราเคยค้านหลวงตาซักคำไหม เราไม่ได้ค้านอะไรหลวงตาซักคำเลย หลวงตาท่านพูดอย่างนั้น มันก็มีเหตุมีผลของหลวงตา มันก็เป็นเหตุผลของท่าน แล้วสิ่งที่ท่านพูดเราเชื่อไหมละ กาลามสูตร ท่านไม่ให้เชื่ออยู่แล้ว เราเชื่อหลวงตาเรา แต่เรามีกาลามสูตรด้วย

ฉะนั้นคำว่า ๒ เดีง ๓ เดีงอะไรที่เขาว่านี่.. ก่อนหน้านั้น เห็นไหม เขาบอกว่าใครไม่เชื่อจะตกนรก เราบอกว่าไม่จริงหรอก มันตกนรกหรือไม่ตกนรก มันอยู่ที่คุณงามความดีไง เราจะตกนรกหรือ เราทำแต่ความดีมันจะตกไปไหนนรกนี้ ถ้าเราทำความดีตลอด มันจะตกนรกไปที่ไหนละ แต่เราบอกว่าเราจะไม่ตกนรกเลย เราทำแต่ความชั่วๆ มันจะไปสวรรค์ไหน มันก็ตกนรกแน่นอน

มันอยู่ที่การกระทำ มันอยู่ที่ผู้คนที่ทำ แล้วยิ่งอย่างนี้ว่าถ้าหลวงตาก้าวเท็จ เราพูดอย่างนั้นหรือ เราไม่ได้พูดว่าหลวงตาก้าวเทศน์ แต่เราไปเอาคำที่หลวงตาก้าวถึงคนอื่นมาเปรียบเทียบ

หลวงตาพูดถึงสิ่งอื่น คำอื่น มาเปรียบเทียบกัน เราไม่ได้บอกว่าหลวงตาก้าวเท็จ เราไม่ได้พูดถึงตรงนี้เลยด้วย เราไม่ได้พูดตรงหลวงตาที่ขมนี้เลย แต่ไอ้ที่หลวงตาขมนี้ เขาพยายามกระจายไป พยายามจะพาไปให้คนเชื่อถือศรัทธา แต่เราก็ไปเอาสิ่งที่หลวงตาพูดอีกฟากหนึ่งมาเทียบเคียงกัน เพื่อให้เป็นข้อมูลแตกต่าง ให้สังคมได้พิจารณา มันแค่

นั่นเอง เราไม่ได้บอกว่าเป็น ๒ เด้ง ๓ เด้ง โอ้โฮ.. อย่างที่บอกว่าเป็นแทนคุณหลวงตานะ “ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” เรายังพูดอยู่ใช่ไหม

ถาม : หลวงตากล่าวเทศน์เท็จ เห็นไหมครับ ๒ เด้ง ผมแนะนำให้คุณศิษย์ท่านลองแกะเทปที่หลวงตารับรองไว้ จะได้ว่าพูดแบบนี้มันจะให้กำลังใจได้เช่นไร

หลวงพ่ : ให้กำลังใจเช่นไรนี้ แหม.. มันคันปาก มันคันปากมากเลยนะ พวกนี้ถามอยากให้คุณ แหม.. มันอยากจะหลอคนะ แต่ขอเก็บไว้ก่อนได้ไหม มันคันปากมาก คันยิบๆ ยิบๆ เลย ว่าให้กำลังใจเช่นใด แหม.. อยากตอบมากเลย แต่ที่บอกว่าเป็นอยากเลิกแล้วต่อกัน ไม่อยากให้การครอบกรรมฐานแตกแยก นี่มันถึงยังไม่อยากจะทำ ยังไม่อยากจะทำคุณนะ

ถ้าอย่างนี้ไปนี่ ออกไปเขาจะหาว่า “พูดออกมา! พูดออกมา! อย่างนี้ไม่จริงนี่ แหม.. พูดก็ไว้แบบนี้ แสดงว่าพูดไม่จริง ถ้าพูดจริงต้องอย่ากั๊กสิ”

ถ้ามันพูดออกไปเดี๋ยวก็ช็อกตายกันหมดหรอก

ถาม : ข้อ ๒. คนที่เขาทราบข้อมูลจริงนี้มีแต่จะเกลียดท่านอาจารย์มากขึ้น ท่านไปไหน จะไม่กลัวศัตรูหรือครับ ไปไหนมาไหนต้องระวังตัว แม้แต่ถามชื่อก็ไม่กล้าบอกเหมือนบางที่ไปแล้ว มีคนถามก็ไม่กล้าตอบ

หลวงพ่ : นี่คนที่เขาทราบข้อมูล แะให้มาอ่านนะ เรารู้หมดแล้วแหละ เราดูหมดแล้ว ไม่ต้องแะหรือ เราเห็นเอง นี่ในซีดีก็มี ในเทปเยอะเยอะไปหมด เพียงแต่ว่าใครจะเลือกเชื่อข้อมูลข้างใดใจ เขาก็เลือกเชื่อข้อมูลข้างเดียว เราก็มีข้อมูลอีกข้างหนึ่ง เรามีข้อมูล ๒ ข้าง เราก็เชื่อข้อมูลทั้ง ๒ ข้าง แล้วเราก็เปรียบเทียบกันของเราเอง

เราไม่เชื่อข้อมูลข้างเดียว ข้อมูลอีกฝ่ายตรงข้าม มันก็มีเยอะเยอะไป เราเป็นคนเปิดกว้าง เราไม่เชื่อข้อมูลข้างเดียวหรือ

ถาม : นี่ท่านไม่กลัวหรือ ไปไหนมาไหนบางที่ก็ไม่กล้าบอกชื่อ

หลวงพ่ : อย่าให้เราพูดนะ อยากจะออกทีวีกัน หลวงตาไปไหนก็เดินหน้าเดินหลัง อยากจะให้เขาถ่ายรูป เราไม่มีนิสัยอย่างนั้นนะ นิสัยของเราเนี่ย เราไปอย่างที่หลวงตาบอก

“ใจถึงใจ” เราไปนี่ หลวงตาารู้แล้วพอแล้ว เราไปนี่หลวงตาไม่ให้เห็นด้วย ไม่ให้ขึ้นไปหา หลวงตาดูด้วย ใครถามว่าซื้ออะไร เราไม่บอกเพราะอะไร เราไม่บอกเพราะเราไม่ต้องการ ให้ใครมารู้รู้ ไปไหนนะ คนจริงนะ มันหลบมันต้องหลบจริง

“ฉันก็ไม่ได้อยากได้อันนั้น ฉันก็ไม่ได้อยากได้อันนี้” ส่งคนไปขอ ส่งคนไป เปิดทางมา แหม.. เวลาจะไปไหนก็โฆษณาไปแล้ว ท่านอาจารย์องค์นี้จะมาแล้วนะ อู้อู.. ต้องเปิดที่เปิดทางไว้ให้หะ อ้อนั่นมันคนบ้า กูไม่ได้บ้า! กูเป็นคนมีสติ

เราไปด้วยหัวใจ เราไปด้วยลำแข้งของเรา ไม่ต้องมาพูด ไม่ต้องมาห่วง ทำไมต้อง ออกไป ทำไมต้องไปบอกชื่อเขา เขาไม่บอกก็รีบจะบอกเขาเลยนะ อ้อนี่เราไม่บอกคือไม่ บอกไง เพราะเราไม่บอก ใครมาถามนี่ไม่พูด ไม่พูดหรือก เว้นไว้แต่คนรู้จักกันเท่านั้น แหะ ไม่ใช่ไปโฆษณาหากิน ไม่ใช่!

ถาม : ข้อ ๓. จิตท่านเองเวลาพูดสงบไหมครับ

หลวงพ่ : แหม.. สุขสบาย ชื่นใจมากเลย เพราะว่าเราเห็นสังคม.. หลวงตาท่านบอก ว่า สมัยหลวงปู่มันท่านเสียไป สังคมของเรานี้แตกกระสานซ่านเซ็นไปถึง ๓-๕ ปี กว่า สังคมของเราจะกลับมารวมกันขึ้นมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ นี่สังคมของหลวงตาท่าน สร้างสมขึ้นมา ท่านล่วงไปนี่ เราก็คิดว่ามันจะมีการกระทบกระทั่งกันอยู่แล้ว

ฉะนั้นพอสิ่งที่มีการกระทบกระทั่ง เราก็สงบปากสงบคำพอสมควรนะ เราไม่พูด อะไรเลย ตอนไปบ้านตาด เห็นไหม เขามีขนาดไหน คนจะดึงไปไหน คนจะอย่างไร เราก็พยายามหลบของเรา เราพยายามจะไม่แสดงตัว ขอ! ขอให้งานศพของหลวงตาได้จบ สิ้น ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยคุณงามความดี

ฉะนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นมา เห็นไหม เราพยายามสงบปากสงบคำตลอด จิตใจท่าน เป็นอย่างไร จิตใจก็เก็บไว้ในหัวใจนี้ไง จิตใจก็ระลึกถึงครูบาอาจารย์ของเรา ท่านผ่านไป แล้วไง นี่แมงคามันจะได้เกาะไม่ได้ไง ถ้าหลวงตาอยู่นะ พระแมงคามันเกาะหลังอยู่ เวลา ท่านล่วงไปแล้ว พระแมงคามันเกาะหลังท่านไม่ได้แล้ว

เราพอใจตรงนี้หนึ่ง แล้วอีกอันหนึ่งก็ที่ว่าหัวใจเป็นอย่างไร.. นี้ไม่อยากจะพูดไป แต่เพราะมันมีคำถามเข้ามา มันพยายามจะเข้ามา ที่นี้พอเข้ามา เหตุผลของในหัวใจ รายละเอียดยังไม่ออกเลยนะเนี่ย

ฉะนั้นสิ่งที่พูดนี้จิตใจท่านเป็นอย่างไร แหม ได้พูดชะหน่อยหนึ่ง มีคำถามมาก็ได้ พูดชะหน่อยหนึ่ง นี้หน่อยเดียวนะ ได้พูดชะหน่อยหนึ่ง

ถาม : พระโศดบันละสักกายทิฏฐิได้ นะครับ การที่กล่าวต่อผู้อื่นแบบนี้ ไม่มีหลักฐานชัดเจนมากๆ ท่านเองบิดเบือนกับลูกศิษย์

หลวงพ่ : เขาบอกว่านี่สัพพตปริมาสาไง เขาบอกว่าถ้าคนพูดแบบนี้มันมันเป็นโศดบัน ไม่ได้ เขาว่านะ

แล้วเวลาหลวงตาท่านออกมาโครงการช่วยชาติ พูดกลับไป ไม่ใช่หลวงตาพูดกลับนะ หลวงตาท่านสั่งให้ทำงาน ไอ้พวกนั้นกลับไปกลับมา มันเป็นโศดบันได้ไหม ไอ้พวกที่พูดกลับไปกลับมา เดียวก็จู้จี้ เดียวก็ผลึก เดียวก็ขัดแย้ง เดียวก็โต้แย้ง เดียวก็ทำลาย อย่างนี้เป็นพระโศดบันได้ไหม

พระโศดบันจะพูดหน้าอย่างหนึ่ง หลังอย่างหนึ่งได้ไหม เวลาที่หลวงตาก็พูดอย่างหนึ่ง ถัดหลังก็พูดอีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้เป็นพระโศดบันได้ไหม อย่างนี้จะสักกายทิฏฐิได้หรือเปล่า (หัวเราะ) เวลาเรามองเราไป มองว่าคำพูดของเรามันไม่มีเหตุไม่มีผล พระโศดบันละสักกายทิฏฐินะ ในการกล่าวต่อผู้อื่นโดยไม่มีหลักฐานชัดเจนอย่างนี้ นี่แล้วก็พูดบิดเบือนต่อคนอื่น อย่างนี้มันมีความผิดนะ

ไอ้สิ่งที่เขาพูดมานี้เราสังเวชมากเลย คือเขามองออกไป คำพูดที่เขาพูดทุกคำนี้ นะ ถ้าเขาย้อนกลับไปบอกคนนั้นแล้วพิจารณานะ เขาจะเห็นทันทีเลยว่าสิ่งนี้ผิดหรือถูก เวลาคำพูดทุกคำที่ถามมา ลองย้อนกลับไปนะ แล้วพิจารณา อย่าให้ศรัทธาบังหน้า อย่าให้อะไรบังหน้า แล้วจะรู้จะเห็น จะเห็นของเราเอง

นี่ไง ว่าการกล่าวต่อเขามันเป็นโศดบันไม่ได้ โศดบันเขาไม่ได้เป็นที่ใบกระด้าง เขาเป็นที่มรรคสามัคคี เขาสมุจเฉตพหุทานในใจนูน แล้วเขาละสักกายทิฏฐิอย่างไรนี่มันขาดอย่างนี้ โอ้โฮ.. มันเป็นไป แล้วเขาทำลายภพ ทำลายชาติ โอ้โฮ.. เขาทำลายของเขา

เขาู้ เขาเห็น เขาพูดได้ เขาไม่อ้อๆ อึ้งๆ อึ้งๆ อ้อๆ ใ้อ้อ้อๆ อ้อๆ นี่ไม่รู้ว่าจะหลงตามใครวะ อ้อๆ อึ้งๆ หลบๆ หลีกๆ ไม่กล้าพูดอะไรเลยนี่ เออ.. มันก็แปลกเนาะ

ถาม : ป.ล. ผมไม่ทราบว่าคุณเทศน์แบบนี้ต้องการอะไร เพราะอย่างน้อยพระองค์นั้นก็ไม่เคยกล่าวถึงท่านเลย

หลวงพ่ : เราไม่ได้เทศน์ เราไม่ได้บอกอะไรทั้งสิ้น เราบอกแล้วว่ามีคนถามมา มีคนถามมาๆ แบบที่ถามมานี้แหละ แล้วถ้าถามมาอีก มันก็จะไปอีกนะ ถามมา..

นี่ไม่ได้หวังอะไรเลย ไม่ได้หวังอะไรเลย ไม่เคยหวังอะไรทั้งสิ้น ถ้าว่าหวังนะ ใครอยู่กับเราจะรู้อยู่ ใครมาที่นี่ ผิดไล่ตอกๆ เรามีแต่ไล่คนออก หวังอะไร หวังทำไมให้คนออก ใครมาที่นี่ให้ออกทั้งนั้น ถ้าผิดข้อปฏิบัตินี้ให้ออกทันที ใครมาผิดให้ออก หวังอะไร หวังอะไร หวังไม่มีใจ หวังไม่มี หวังไม่เอา หวังไม่ให้คนมา หวังไม่ต้องการสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น

ถาม : แม้ว่าท่านจะโจมตีท่านตั้งแต่สมัยหลวงตายังอยู่ที่ตาม และเรื่องที่หลวงตาญาณเสื่อม ไม่ได้ออกจากปากของพระองค์นี่นะ มาจากพระอิกรูปหนึ่ง ไปกราบฟ้องหลวงตา

หลวงพ่ : ความจริงเราพยายามไม่พูดแล้วนะ ไม่ได้ออกจากปากใครทั้งสิ้น แล้วเวลาไม่ได้พูดแล้วนี่ก็ยกโทษให้กับผู้หญิง โยนให้ผู้หญิงไป ว่าผู้หญิงนี้ไปพูดผิด พูดเพี้ยน แล้วไล่ผู้หญิงออกไป แล้วก็ไปเรียกผู้หญิงกลับมาอีก จริงไหม! จริงหรือเปล่า!

เราเห็นหลายๆ อย่างแล้วมันสะเทือนใจ สะเทือนใจมาก พระเรานี่นะ เวลาบวชพระแล้ว เห็นไหม มนุสโสสิ.. เป็นมนุษย์หรือเปล่า เป็นคนสมบูรณ์หรือเปล่า เป็นคนมีโรคมภัยหรือเปล่าเวลาบวชพระ บวชมาแล้ว เวลาอยู่ในพระนี่ ถ้าเชื่อสัจธรรมกับตัวเอง สิ้นสมบูรณ์ ภาวนาไปมันถึงจะไปได้ พลิกแพลง เล่ห์เหลี่ยม ร้อยพันพันคม บ้าบอแตก

ฉะนั้นที่เขาบอกว่า ไม่ใช่ญาณเสื่อม ไม่ใช่ฉันนั้น ไม่ใช่.. นี่เขายังพูดเลยนะ ถ้าคนที่ทราบข้อมูลจริง เขาจะเกลียดท่านมากขึ้นไปอีก แล้วข้อมูลนี้จริงหรือเปล่านั้น ข้อมูลนี้จริงหรือเปล่านั้น ว่าสิ่งที่ไม่ได้พูดๆ นี่จริงหรือเปล่า

พูดถึงคำว่าลงรายละเอียด.. เรามีนะ เรามีหลักฐาน เขาเรียกว่าหลักฐานแวดล้อม คือว่าสิ่งที่มันเกิดไง กรรมเกิดจากเจตนาใช่ไหม กรรมต่อเจตนา กรรมการกระทำนี้มันจะต่อเจตนา สิ่งที่เกิดขึ้น สังคมขณะนั้น เวลานั้นมันมีเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น นี่เป็นอย่างนั้นหมดเลย

นี่ก็เหมือนกัน เรามีหลักฐานสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงนี่ทุกเรื่อง เป็นอย่างนั้นเลย มีเหตุมีผล ทุกเรื่องเลย เป็นเหตุเป็นผลหมด เพราะอะไร เพราะเราไม่ต้องการให้ธรรมะนี้.. ธรรมคือธรรม ต้องสะอาดบริสุทธิ์ แล้วเป็นความจริง แล้วถ้าความไม่จริงมันก็เป็นแบบนี้ แล้วก็บอกว่าเรากล่าวคู่ไป

นี่พูดจริงๆ นะ ยังไม่ได้ลงรายละเอียดเลย เพราะเราพยายามไม่ลงรายละเอียด เพราะถ้าลงรายละเอียดไป มันสะท้อนกันมากกว่านี้ไง แต่เพราะว่าเขาถามมาเราถึงตอบ นี่ยังไม่ได้ลงรายละเอียดเลยนะ แต่ถ้าต้องการรายละเอียด ต้องการอย่างนั้น มันจะสะท้อนกันไปหมดเลย แล้วครอบครัวกรรมฐานจะได้รู้..

หลวงตาบอกว่าหลวงปู่มันล่วงไปนี้ ๓ ปีถึง ๕ ปีเราถึงกลับมาตั้งตัวกันได้ อันนี้มันยังไม่ทันไร ยังไม่ทันไรหรอก แล้วพยายามจะรวบยอดต่างๆ อะไรนี่ มันเป็นเรื่องที่แบบว่ากรรมมันให้ผล สิ่งที่เกิดขึ้นนี้กรรมมันให้ผลทั้งนั้นแหละ นี่มันมาเอง อยู่ดีๆ ก็มาเอง แล้วอยู่ดีๆ นะเขาขงลูกมาให้เราชู้ต มันอะไรกันเนี่ย อยู่ดีๆ นะขงลูกมาเลย แล้วขงมานี่เราไม่ออกนะ เราไม่พูดเลยนะ นี่พูดเฉพาะสภาวะแวดล้อม พูดถึงนี่ไม่ออก พอออกไปแล้วหลักฐานมันลงไป มันจะแบบว่าไม่ใช่เรื่องอะไรของเราไง

มันอย่างที่ว่าไม่ใช่เรื่องอะไรของเรา แล้วไม่ใช่คู่ขัดแย้ง ไม่ใช่ใดๆ ทั้งสิ้น แล้วไม่ใช่ว่าเลิกแล้ว เราเลิกมาตั้งแต่ต้น ไม่มีอะไรเลย เราไม่ยุ่งกับใครเลย แต่นี่มันชู้ตเข้ามาเอง ขงมาทั้งนั้นเลย พอขงมาแล้ว เราพูดนี่พูดเพื่อประโยชน์กับสังคม แล้วคนที่เขารู้ข้อเท็จจริง อย่างที่เขาว่านี่ถ้าคนรู้ข้อเท็จจริงเขาจะเกลียด

คนรู้ข้อเท็จจริงเขามาคุยกับเรามี เขาเป็นห่วงมาก เขาห่วงสภาพ เขาบอกว่าสิ่งที่จะทำนี้มันจะเป็นมอดโต้เลย มอดโต้คือมันเป็นกรอบเลย แล้วทำอย่างนี้ไป แล้วต่อไปจะเป็นอย่างไร คนที่เขารู้เขาพูดขนาดนั้นนะ บอกว่าที่เขาทำกันอยู่นี้มันเป็นมอดโต้เลย แล้วมันจะเป็นอะไรต่อไปข้างหน้า เขาห่วงขนาดนั้นนะ

แต่ธรรมดาเนี่ย คนเราก็ต่างคนต่างหนึ่งเดียวใช่ไหม มันก็มีกำลังเท่านี้ใช่ไหม
ประสาเราเนี่ย ใครๆ ก็จะมาขี้นปากเราเนี่ยแหละ จะให้เราออกทำงาน ออกทำงาน นี่เราก็
พยายามจะไม่ยุ่งๆ นี่พยายามไม่ยุ่งที่สุดแล้วนะ แต่คนรู้จริงเขามี แต่คนที่รู้ตามกระแส
คนโง่มาก คนฉลาดมาก ก็เป็นตามกรรมก็แล้วกันนะ เอวัง